

เรื่องคุยของลูกตอนที่15 เอมีจึงไปสอบเพชรยอดมงกุฎภาษาไทย ป. ๓.และ ยูริประกวดเต้นกับทีมเจริญพงศ์

โพสต์เมื่อ ก.ย. 16, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true
}); หายเจ็บไปนานไม่ได้เข้ามาคุยเลยทั้งๆที่มีกิจกรรมตลอดแต่ไม่มีเวลาเขียนเลย คราวนี้คงต้องขอบันทึกกันหน่อยเพราะโอกาสดีๆแบบนี้ไม่ได้มีบ่อยๆ
เมื่อช่วงวันที่ 8 กันยายน 2555 เอมีจึงกับเพื่อนร่วมชั้นป. 3 อีก 2 คน ได้เป็นตัวแทนไปแข่งขันโครงการเพชรยอดมงกุฎภาษาไทย ที่ร.สันติราษฎร์วิทยาลัย
มีเวลาที่จะเตรียมตัวก่อนสอบประมาณ 2 อาทิตย์. ตัวเองคิดว่าไม่มีเวลาพอแน่นอนสำหรับการเตรียมตัวที่ดี(ถ้าหวังจะทำคะแนนสูง ๆ). เพราะข้อสอบของป. 3
มีเนื้อหากว้างมากๆ ไปถึงคำราชาศัพท์. คำที่ใช้ในวรรณคดี. คำสุภาพอื่นๆ. และลักษณะประโยคที่มีเรื่องละเอียดของพวกคำนาม สันธาน บุพบท วิเศษณ์
และความรู้ทั่วไปแบบที่ต้องรู้ละเอียดมาบ้าง ดูจากข้อสอบเก่าๆที่ได้มาจากคุณตาจ่อยแล้ว ก็คิดว่าลูกคงจะทำได้ในระดับหนึ่งที่ลูกเคยเรียน เพราะลองให้ทำดู
บางข้อที่เคยรู้หรือเรียนมาตอบถูก แต่เนื้อหาที่ยังไม่ได้เรียนเช่น คำราชาศัพท์ หรือคำที่ใช้กับ พระราชวงศ์.

คำที่เป็นคำในบทร้อยกรองบางคำไม่เคยเจอไม่รู้อะไรเลย อันนี้ไม่ได้แน่นอน อาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการลองเอาข้อสอบของช่วงชั้นป. 4-6
มาให้ลองทำแต่ไม่ได้ดูให้เพิ่ม ก็พอได้ในเรื่องของหลักภาษา แต่อย่างอื่นมั่วยังงี้ก็ไม่ถูกซะเลย บอกว่า ทำได้ดีที่สุดก็แล้วกันนะเวลาไปสอบ
ไม่ได้มีโอกาสติวเพิ่มเลย เพราะแค่การบ้าน งานที่ต้องทำส่ง แล้วก็สอบย่อยอีก ไม่มีเวลาจะใส่ความรู้เพิ่มเติมจากเดิมซักเท่าไร ก็เลยต้องลุยตามเลยแล้วละคะ

ไปถึงวันที่สอบที่ร. สันติราษฎร์วิทยาลัย โอ้โฮ รวดเร็วนะมากๆ เพิ่งรู้ว่ามีคนมาสอบเยอะมาก มีมาจากต่างจังหวัดเยอะมากๆเลย รอดูของโรงเรียนต่างๆ
จุดเต็มไปหมดตามช่องว่างของถนนที่พอจะจอดได้. วันนั้นยอมรื้อวาคอบครัววุ่นวายพอสมควร เนื่องจาก

น้องยูริเป็นตัวแทนโรงเรียนของทีมงานเซอร์ที่ส่งเข้าประกวดงานแข่งขันทักษะทางวิชาการของโรงเรียนคาทอลิกที่โรงเรียนเซนต์จอห์น
ต้องส่งยูริไปแต่งหน้าทำผมที่โรงเรียนเจริญพงศ์ตอน6.30 น. (ซอยแบร์รี่ บางนา). จากนั้นไปส่งเอมีที่โรงเรียนสันติราษฎร์ ก่อน8.00น. (พญาไท)

เพราะต้องรายงานตัวก่อนสอบ. ส่วนคุณพ่อก็ต้องไปสอนนักศึกษาที่ม.ศรีปทุม ต่อ ต้องไปให้ทันสอนก่อน8.30 น. (บางเขน)

ของคุณแม่เองพอส่งเอมีถึงมืออาจารย์แล้วก็ต้องรีบไปหายูริที่โรงเรียนเซนต์จอห์น (ลาดพร้าว).

เพื่อที่จะบันทึกภาพให้กับยูริด้วยตอนที่แข่งขันประกวดเต้นกับเพื่อนๆตอน ประมาณ9.30น. งานนี้ทำเวลากันน่าดูเลย.

พอยูริประกวดเสร็จก็พามาหาเอมีที่ร. สันติราษฎร์ต่อ ในตอน. 12.00น.

เจอหน้าเอมีจึง ดีใจมากเพราะกลัวว่าคนเยอะมาก จะเจอกันลำบาก ปรากฏว่าอยู่หน้าโรงเรียนพอดีเลย. ถามเอมีว่าพอจะทำได้ไหม เอมีบอกว่าพอทำได้.
ไม่รู้ว่าถูกหรือเปล่าเพราะว่าข้อไหนไม่รู้ก็เดาตอบไป เพราะตัวเองเคยบอกลูกว่า ข้อสอบเยอะ 100 ข้อ ให้เวลา 90 นาที เอง แสดงว่าอ่านโจทย์แล้วต้องตอบเลย
ถ้าคิดว่าไม่รู้ให้ผ่านเลยแล้วมาเดาเอาทีหลัง แล้วแต่ดวงละลูก(ซึ่งก็คงจะไม่ได้ช่วยอะไรมาเลย เพราะฝีมือการมั่วแย่มากๆเลยลูกเรา). สอบเสร็จก็โล่งแล้ว
เพราะเหลือแค่รอฟังผลสอบ ส่วนยูริก็ประกาศผลช่วงบ่ายเหมือนกัน เลยได้พักหายใจหน่อย. ไปหาข้าวทานที่ตึกซีพี. ทาวเวอร์ ได้มีโอกาสเจอผู้ปกครองของน้องป.3
อีกสองคนซึ่งเรียนกันคนละห้อง

รอนบ่ายกว่ามากแล้ว ผลสอบถึงออก คนรุมดูบอร์ดที่ติดประกาศเยอะมาก จนบอร์ดแทบจะล้มไปอีกด้าน
ต้องมียุติกันเรียนของที่นั่นมาช่วยกันดันบอร์ดที่ตั้งเอาไว้ไม่ให้ล้ม เพราะทั้งคุณครู. ผู้ปกครอง เด็ก ๆเองก็อยากจอร์มผล.
ส่วนตัวคุณแม่กับเอมีและยูริไปหาที่นั่งพักกันก็จะรอให้คนอื่นดูกันไปก่อน เลยยังใจเย็นอยู่ (ในใจคิดว่าคะแนนคงจะไม่ค่อยได้แน่ๆเพราะว่าฟังคนอื่นเค้าพูดกันว่า
ตัวกันมาอย่างดี เลยเป็นปีๆ ของเราตัวกันเองสองแม่ลูก แค่ 10 วันจะได้อะไรใหม่เนี่ย ขำมันเลอะเนอะ). เพื่อนวิ่งมาชวนเอมีไปดูคะแนนสอบ
เลยปล่อยลูกวิ่งไปกับเพื่อน. ปรากฏลูกมาบอกว่า ได้ 53. คะแนน ของเพื่อนอีกสองคนก็คะแนนไล่ลงมา. เลยไม่ได้รางวัลอะไรเลย แต่หน้าไม่เศร้าและ
เลยบอกว่าเยี่ยมมาก. เพราะคิดว่าจะไม่ถึงครึ่ง คือ50 คะแนน. แค่นี้ก็ถือว่าเยี่ยมแล้วลูกจ๋า. ส่วนเกณฑ์ที่ผ่านคือ 75 คะแนน ส่วนรางวัลชมเชยต้อง 85 ขึ้นไป.
มีแต่คนบอกว่าปีนี้คะแนนสูงมาก ๆ แบบไม่น่าเชื่อเลยอะ. (ได้ยินขาม่าสื่อบอกว่ามีบางโรงเรียนจ้างอาจารย์เป็นต๊อกรับเข้าไปสอนพิเศษ
ซึ่งอันนั้นมันคงจะเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีที่ต้องการจะรักษาไว้ ฟังแล้วก็ต้องใช้วิจารณญาณในการรับฟังข่าวต่อๆกันมาอีกด้วย
เพราะเด็กที่บางโรงเรียนตั้งใจสร้างมาก็ต้องวางแผนอย่างดีแล้วจึงจะส่งผลงานเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน อันนี้ก็เป็นอีกประสบการณ์หนึ่งเหมือนกัน.).
คะแนนปีนี้น่าจะสูงกว่าปีก่อนเท่าที่สายตาไล่ดูคะแนนคร่าว ๆไม่ได้จัดเป๊ะ ๆๆทุกตัว คือคะแนนอยู่ระหว่าง 20- 95
ไม่แน่ใจอาจจะมียากกว่านั้นอีก.คะแนนที่ส่วนใหญ่เฉลี่ยที่เห็นคือระหว่าง40-70 เลยทำให้ บางคนพลาดไม่ผ่านเกณฑ์เยอะมากๆ คนที่ได้รางวัลก็น้อย
จนไม่ได้สนใจจะนับเลยต้องขอผ่านไม่ได้ติดตามอีก

สำหรับของยูริที่ประกวดมีนักเรียนส่งเข้าประกวด 14 ทีม(โรงเรียน). ปรากฏว่าไม่ได้รางวัลใด ๆ. ซึ่งดูแล้วก็คิดว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น
เพราะโรงเรียนอื่นแดนเซอร์แต่งตัวแต่งหน้าอลังการมากๆของเราดูเรียบไปเลย. แต่ของยูริ มีการใช้ทักษะด้านการร่ายไทยค่อนข้างมาก
มีการเปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางการเต้น. ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนอื่นที่ยืนเด่นอย่างเดียวและเน้นแต่เนื้อเพลงลูกทุ่งสนุกๆฟังง่าย.

สงสัยเพลงที่นั่นร้องในทีมยูริร้องอาจจะยากเกินไปเลยไม่ผ่านเกณฑ์ของกรรมการ ซึ่งคุณแม่มองดูแล้ว มาตราฐานเดิมของทีมเราสูงเกินไป (. เนื่องจากทั้ง 2 ปีที่ผ่านมา. ร.ร.อนุบาลเจริญพงศ์. เคยได้รางวัลที่ 1 สองปีซ้อนเลย

ปีนี้เป็นปีที่เด็กๆและคุณครูก็ควรจะเหน็ดเหนื่อยกับการซ้อมและการเอาชนะความคาดหวังจากคณะกรรมการที่ได้เคยตัดสินมาในปีก่อนๆว่าต้องทำได้มากขึ้นอีก. คุณแม่ก็เข้าใจดีว่าภาระนี้มันหนักหนาอยู่เหมือนกัน). เมื่อยูริรู้ว่าไม่ได้รางวัลใดๆก็ออกจะเศร้าๆอยู่เหมือนกัน

เพราะเค้าซ้อมที่โรงเรียนทุกวันในตอนพักกลางวันขณะที่เพื่อนคนอื่นๆได้ไปวิ่งเล่นที่สนามเด็กเล่น แต่เค้าไม่มีเวลาได้เล่น แถมน.

เวลาที่จะทำแบบฝึกหัดก็ต้องรีบมาทำตามเพื่อนให้ทันตอนช่วงที่ซ้อมแล้วกลับมาที่ห้องเรียนช่วงบ่ายช้า ลายมือหัดหลายๆก็ต้องเร่งเขียนตามเพื่อนให้ทันด้วยความเห็นใจลูกและอดสงสัยกับการพลาดหวังรางวัลประกวดครั้งนี้ ดิฉันก็เลยได้แต่ปลอบใจว่า หนูทำได้ดีมาก แต่งตัวแต่งหน้าสวยด้วย

จนคุณแม่และผู้ปกครองคนอื่นจำแทบไม่ได้เลยจริง ๆขนาดคุณครูยังชมเลย. คราวหน้าถ้ามีโอกาสเกี่ยวกับการแสดงรำไทยเรามาลองกันใหม่อีกครั้งนะค่ะ

แค่หนูผ่านการคัดเลือกจากคุณครูให้มาร่วมทีมประกวดเป็นตัวแทนของโรงเรียนก็นับว่าเป็นเกียรติ และเป็นประสบการณ์ที่ดีที่เพื่อน คนไหน. ๆ ก็ไม่ได้มาสัมผัสบรรยากาศการแข่งขันใหญ่ๆอย่างนี้ ดิฉันให้เอมีกับยูริเดินเที่ยวภายในโรงเรียนสันติราษฎร์ต่อในช่วงบ่ายเพราะมีกิจกรรมอื่นๆอีกที่นั่น เช่น.

ทำสมุดทำมือจากกระดาษเหลือใช้. ปิดลูกโป่ง. ทำเครื่องหอมบุหงาดอกไม้สด.

ซึ่งมีเด็กนักเรียนจิตอาสาชั้นม.ปลายและอาจารย์ที่น่ารักหลายท่านมาช่วยสอนและให้ความรู้กับเด็กๆ. เด็กนักเรียนบางคนมาจากต่างจังหวัดกันไกลๆก็มี.

ถ้ามาเพื่อสอบอย่างเดียวก็คงจะไม่สนุกแน่ๆ ดิฉันว่าก็ดีเหมือนกันได้มีกิจกรรมอะไรทำก่อนที่จะประกาศผลสอบ ไม่อย่างนั้นก็น่าเบื่อมากๆเลย

งานนี้ยูริเลยได้ถ่ายรูปกับพี่ๆเด็กนักเรียนที่สันติราษฎร์ไปหลายคนเกือบทุกต้นที่มีกิจกรรมเลยเพราะว่ายังไม่ได้เปลี่ยนชุดรำไทยออกเลยมีคามาขอถ่ายรูปเยอะเลยก็สนุกสนานกันไป กว่าคุณแม่จะมารับ ทั้งสองสาวก็พากันวิ่งเล่นซนจนเหงื่อแตกกับน้องอายูมิ

เพื่อนของเอมีที่คุณแม่ต้องขับรถกลับไปหาลูกยูริเลยรอให้รถเริ่มซาๆก่อนเพราะรถติดมากเลย

จนกระทั่งคุณแม่มาแวะรับกลับพอขึ้นรถได้เรียกว่าคือน้ำปุป ปิดสวิทซ์ตัวเองบ๊ีบทั้งสองสาวเลย งานนี้หลับยาว ..ยาว...ยาว จนเย็นย่ำถึงจะพินิจมาทานข้าวกัน

งานนี้หมดพลังงานกันไปเยอะเลย แต่ก็รู้สึกดีที่ทำให้เรารู้ว่าลูกเรา สงสัยจะเข้าใจภาษาไทยมากกว่าเลข เพราะคะแนนก็ไม่แพ้เท่าไร

ในความคิดของคุณแม่เพราะข้อสอบมันยากจริงๆ ส่วนยูริสาวน้อยที่ดูนิ่งๆก็กล้าที่จะแสดงขึ้นเวทีใหญ่ๆต่างโรงเรียนคนมาเฝ้าดูเยอะๆ ได้ขนาดนี้ก็โอเคแล้วละนะ...

ขอบใจลูกๆทั้งสองคนเลยนะที่ให้คุณแม่ได้มีประสบการณ์ที่ดีๆไปพร้อมกับลูกๆนะ. ลูกแม่เยี่ยมเลยจ้ะ...(ขอแอบชมลูกตัวเองหน่อย นิดนึ่งนะค่ะ)

เดี๋ยวมีเวลาจะกลับมาเล่าเรื่องอื่นๆต่อละค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)